Aloite Kvsto 26. 2 . 2014 (asia nro 45)
Kvstoon viimeistään syys kuussa

Sdj

Helsingin kaupunginvaltuustolle

2014-002638

Suomessa on alettu puhua vanhuuskuolemasta, johon liittyy myös arviointi, voitaisiinko kuolinsyynä pitää yksittäisten tautien sijaan myös vanhuutta, so ihminen on kuollut vanhuuteen. Aiemmin tätä diagnoosia käytettiinkin luonnollisen kuoleman tapaan, jos kohta myös kakeksian tai kuihtumisen kaltaisesti.

Äsken on tehty tutkimus, miten usein henkilöä on siirretty kotoa tai hoitopaikasta toiseen vuoden aikana ennen hänen – usein luonnollista – kuolemaansa. Erityisesti kotoa tai yksityisistä hoitokodeista siirtymiset olivat yleisiä, 10% edeltävissä asuneista oli siirretty jopa kymmenen kertaa paikasta toiseen. Jokaisessa siirrossa tapahtuu tiedonsiirto-ongelmia, hoitohenkilöstön vaihdos eikä väistämätöntä kuolemaa ole voitu tavattomasta hidastaakaan.

Suomessa kuolee vain noin 5% ihmisistä kotonaan, eräissä Euroopan maissa neljännes tai 30%. Tämän on mahdollistanut vahva kotisairaanhoito tai kotisairaaloiden kehittäminen. Helsingilläkin on kotisairaalatoimintaa, mutta kovasti alimitoitettuna.

Kuolema on edeltävistä syistä sysätty myös arkipäivästä ihmisten kokemuksesta syrjään ja piiloon. Järkevää olisi ryhtyä edistämään kuolemaa ja myös saattohoitoa ihmisen lähiympäristössä, luonnollista kuolemaa eli luomukuolemaa. Tätä vaikeuttaa jossain määrin se, että yli 65 vuotiaista asuu noin 70% yksin – tähän tosin luetaan myös palveluasunnoissa ja hoitokodeissa omassa asunnossaan asuvat – mutta kotisairaala tavoittaa heidätkin.

Siksi esitänkin, että kaupunginhallitus ryhtyy – yhteistoiminnassa HUS:n kanssa – edistämään kotisairaalatoimintaa ja kodissa tapahtuvaa saattohoitoa lisätäkseen ihmisen mahdollisuutta elää omassa ympäristössään koko elämänsä loppuun asti.

1+9